

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 10 A URMA PE ISUS IN VIATA ZILNICA

Vă salut prieteni,

Creștinismul nu constă într-o serie de concepte doctrinale. Adevăratul creștinism influențează viața zilnică, transformă inima și această transformare poate fi văzută în comportamentul și atitudinea de fiecare zi.

În acest studiu observăm că, este o tragedie când creștinismul se limitează la transformarea comportamentului exterior fără a transforma inima. Aceasta era problema fariseilor și saducheilor. Atât unii cât și alții erau învățați de către preoți și persoane importante în societate preocupați în detaliile religiei. Diferența dintre ambele grupuri era că fariseii se dedicau mai mult la relațiile politice încercând să păstreze relațiile de pace cu Roma în timp ce saducheii se dedicau tradiției și la observarea poporului dacă păstrau regulile în cele mai mici detalii. Trăiau atât de preocupați cu aceste reguli încât religia lor a pierdut complet sensul spiritual. Ambii, atât fariseii cât și saducheii erau preocupați de viața exterioară nu de viața interioară. Ceea ce Dumnezeu făcea sau nu făcea în inima persoanelor conta prea puțin pentru ei, ceea ce avea importanță pentru ei era comportamentul exterior. Isus avea de luptat permanent cu acest grup care trăia doar pentru a găsi vreo eroare în comportamentul său și apoi să o condamne. În Luca 11, întâlnim șase plângeri sau lamentări în contra fariseilor și învățătorilor legii. Învățătorii legii erau cunoscători profunzi ai Torei, specialiști care interpretau orice problemă legată de lege. Ei apărau mult tradiția iudaică. În acest capitol 22, Isus prezintă trei lamentări (plângeri) împotriva fariseilor și trei împotriva învățătorilor legii.

- Prima lamentare, primul vaiet este pentru că ei au abandonat dreptatea și dragostea lui Dumnezeu. Eu erau împlinitori fideli în cele mai mici detalii dar uitau că esența tuturor acestora era dragostea. Ei dădeau zecime din mentă și chimen fără îndoială, dar totul nu trecea de o ascultare goală pentru că nu există dragoste în aparență lor ascultare. Acum problema nu era a da sau nu zecime, puteau să continue să zeciuiască sau mai bine zis ar trebui să continue cu zeciuiala, pentru că un copil credincios al lui Dumnezeu recunoaște că Dumnezeu este Stăpânul a tot. Dar problema cu fariseii era că, dând zecimea, ei doreau să fie văzuți, care era baza religiei lor. Ascultarea lor avea oricare altă motivație, dar nu dragostea.
- Al doilea vaiet împotriva fariseilor era din cauza vanității comportamentului lor. Ei nu erau preocupați doar de ascultare, ci și de faptul că ei trebuiau văzuți. Se rugau în piețele publice cu mâinile ridicate cu glas tare ca să fie văzuți, mergeau monstrand o aparenta pioșenie și sfințenie, trăiau din admirația celorlalți. Muzica cea mai dulce la urechile lor era că cineva să le spună:” *ce persoană consacrată ești și ce ascultător ești în totul!*”

Problema nu era ascultarea. Dumnezeu ne-a creat pentru o lucrare bună. Ascultarea este rodul credinței. Dar problema cu ei, era că trăiau preocupați de aparențe. Inimile lor erau pline de vanitate dar pe ei asta nu-i interesa, ei nu trăiau pentru Dumnezeu, ci doar că oamenii să vadă cât de ascultători erau ei.

- A treia plângere împotriva lor arată realitatea în care se aflau. Isus i-a numit “morminte vâruite” albe pe din afară, foarte bine împodobiți, marmură fină, dar pe dinăuntru oase uscate, carne putredă și urât mirositoare.

Ce tristă realitate!! Ce tristă realitate!!

Isus încă nu terminase aceste trei plângeri împotriva lor, când un învățător al legii s-a prezentat dorind să își apere grupul său, și a cerut lui Isus ca să nu-i confunde cu fariseii. Atunci Isus a pronunțat trei critici împotriva învățătorilor legii. Mai dure încă.

- Prima, din cauza nedreptății, cu interpretarea legii pe care o făceau, erau nedrepti. Ei puneau poveri grele pe umerii persoanelor dar ei nu se preocupau de acestea. Ei doar se preocupau doar ca să impună împlinirea legii și să observe dacă cineva nu împlinea legea. Dar pe ei nu-i interesa dacă lumea era fericită sau nu era fericită, asta nu conta.
- Al doilea era că ei păstrau tăcerea în ce privea atitudinea trecută a înaintașilor lor, cei care au omorât pe profeții lui Dumnezeu, iar prin această tăcere ei aprobau comportamentul rău al înaintașilor lor. În loc să dezaprobe ceea ce ei au făcut, ei inventau mai multe tradiții și prin cuvintele lor ei repetau faptele părinților lor. Faptele de a omori!! Știți că se poate omori și prin cuvinte. Istoria rea a unei națiuni nu se poate repeta de către generația care vine. Dacă o face, ea însăși se condamnă. Religia plină de greșeli pe care părinții mei au trăit-o, pentru că nu cunoșteau cuvântul lui Dumnezeu nu trebuie să fie repetată de către mine.
- A treia critică împotriva învățătorilor legii, a fost pentru că au închis ușa salvării pentru persoanele pe care ei trebuiau să-i conducă către mântuire. Nu erau ei cunosători ai Scripturii?? Nu înțelegeau ei că Isus era Mesia care a venit ca să salveze poporul?? De ce atunci în loc să trăiască întinzându-i curse lui Isus, nu conduceau persoanele către Salvator?? Dar ei în loc să facă asta, continuau să inventeze tradiții și tradiții, închizând ușa spre Mântuire pentru oamenii care depindeau de ei din punct de vedere spiritual.

În a doua parte a acestui studiu, trebuie să citim Luca 12, 4 și 5. Uite ce spune:

4Vă spun vouă, prietenii Mei: Să nu vă temeți de cei ce ucid trupul, și după aceea nu mai pot face nimic.

5Am să vă arăt de cine să vă temeți. Temeți-vă de Acela care, după ce a ucis, are puterea să arunce în gheenă; da, vă spun, de El să vă temeți.

Aici se vorbește de frica de Dumnezeu, dar știți că frica de Domnul nu este acea temere bolnăvicioasă și dăunătoare care te face să-i servești lui Dumnezeu ca și cum ai fi un sclav. Temerea de Dumnezeu este reverența unei inimi cucerită de dragoste. Isus prezintă cuvântul “moarte” ca o cauză a fricii. Dar moartea nu este o pedeapsă divină, ci doar o alegere omenească. Cristos este viața. Și dacă eu mă separ de bună voie de viață, intru pe tărâmul morții. Dumnezeu nu poate să-mi dea moarte, pentru că El este viața. Dumnezeu spune că pune înaintea oamenilor viața și moartea, și sfătuiește să aleagă viața, dar ființa umană este liberă să aleagă calea morții, pentru că Dumnezeu l-a creat liber. Clar, că fiind Dumnezeu, El controlează întreg Universul, toate i se atribuie Lui, dar moartea este absența vieții, adică absența lui Dumnezeu. Sfatul lui Isus este să ne temem de Dumnezeu în sensul de al iubi și al servi. Ființele umane nu pot să ne facă nimic. Cel mai rău ce ne pot face, ar fi să ne rănească corpul sau să ne ia această viață pământească și pasageră. Dar în dimineața învierii o să ne trezim la viața veșnică. Acuma, dacă ne îndepărtăm de Dumnezeu care este viața veșnică, aici da, intrăm pe o cale pe care dacă nu ne

căim poate deveni fără întoarcere, care ne duce la moarte. Așadar este necesar să mergem cu teamă de Dumnezeu.

Puțin mai înainte, avansăm, în capitolul 12 din Luca, un om caută pe Isus pentru o problemă pe care o avea cu fratele său din cauza unei moșteniri. Și Isus îi spune că nu merită să se lupte pentru lucrurile trecătoare. Și dacă este necesar să te obosești să fie pentru lucrurile veșnice. După aceea Isus povestește istoria unui bogătaș a cărui bogăție se înmulțea în fiecare an, și el făcea planuri ca să mărească hambarele cu scopul de a depozita roadele. Dar într-o noapte Dumnezeu îi apare și îi spune ceea ce stă scris în Luca 12 cu 20. *“Nebunule chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul; și lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?”*

Aceasta este o realitate, iubiților. Dar conceptul teoriei pe care o cunoaștem nu ne va ajuta să trăim o viață diferită de a celor persoane care nu cunosc pe Isus Cristos, dacă conceptele teoriei pe care le cunoaștem nu ne ajuta să trăim o viață de dragoste, de sfințenie, să mergem pe drumul lui Isus, aceste concepte sunt irelevante. Luca ne arată că teoria Evangheliei trebuie să funcționeze în viața zilnică. În capitolul 12 din Luca, Isus ne vorbește de pregătirea pentru a doua venire. Sunt două fraze care mă impresionează: numiții servi pe care Domnul îi găsește în așteptarea revenirii Lui și cealaltă frază este așa ziși servi pe care Dumnezeu îi găsește la miezul nopții sau în zori. Este evident că revenirea lui Isus va fi un act surprinzător. Isus ne arată semnele venirii Lui dar nu ne-a spus data exactă. Scopul Scripturii nu este acela de a ne arăta data exactă, ci acela de a ne pregăti pentru revenire Sa. Nimeni nu poate să piardă timpul căutând data exactă. În loc de aceasta ar trebui să se pregătească. Fericit este omul sau femeia care la revenirea Domnului, îi găsește pregătiți. Cum se realizează această pregătire?? Rugându-ne mereu, studiind Cuvântul lui Dumnezeu în fiecare zi și aducând o persoană la Isus. Dacă limitezi viața devoțională doar la rugăciune, la post, la păzire, la studiul Bibliei în scurt timp o să obosești și o să adormi. Ceea ce te va menține treaz este lucrul cu o persoană, cu care lucrezi încet până o vezi intrând în apa botezului. Ceea mai bună manieră de a rămâne treaz pentru a doua venire a lui Cristos este de a participa activ în lucrarea de aducerea de suflete la Cristos.

Aceasta este a patra parte a studiului nostru. Luca ne arată unele lucruri bazice relaționate cu această temă, de exemplu, în capitolul 8, Luca scrie despre bunul semănător, arătându-ne că minunea noastră nu este de a căuta terenul cel mai fertil, ci că trebuie să semănăm în orice tip de teren. Dacă sămânța va rodi sau nu aceasta este responsabilitatea Duhului cel Sfânt și de răspunsul fiecărei persoane. Dar misiunea noastră este a semăna mereu, întotdeauna să semănăm. În capitolul 18, Luca scrie despre declarația lui Isus cu privire la bogați. Bogații, prin faptul că au o situație confortabilă, pot părea că sunt un teren arid pentru Evanghelizare. Dar sunt persoane bune care au nevoie de Isus. Misiunea este grea, într-adevăr. Nu doar cu persoanele cu mulți bani, ci și cu persoanele moderne, agnostici, atei. Dar Isus a declarat că este necesar să continuăm cu misiunea de a mărturisi pentru aceste persoane pentru că adevărata răsplata este în ceruri.

Iată ce zice Luca 18, 29 și 30: - *“Și Isus le-a zis, adevărat vă spun că nu este nimeni care să-și fi lăsat casă sau nevastă, sau frații, sau părinții, sau copiii pentru Împărăția lui Dumnezeu și să nu primească mai mult în veacul acesta de acum, iar în veacul viitor, viața veșnică.”*

Care este răsplata în acest timp, al ucenicului care urmează pe Isus. Care este răsplata? Cel care îndeplinește misiunea trăiește sănătos din punct de vedere spiritual, plin de vigoare și viață și va fi pregătit să se întâlnească cu Isus. Pentru aceasta Luca scrie despre parabola Împăratului care pleacă în călătorie și da bani slugilor ca să lucreze și la întoarcere le cere socoteală. Toți servii au lucrat cât au putut de bine în funcție de talanții pe care i-au primit. Dar unul din ei a ascuns talantul și nu a îndeplinit

misiunea lui. Destinul acestui om este trist. Și cu această parabolă Isus a dorit să arate că credințioșii în lucrarea misionară are răsplata sa. Ce vrea să zică este că rezultatul natural de a da mărturie și a aduce o persoană la Cristos va fi o viață pregătită pentru a se întâlni cu Isus la revenirea Sa. În prima promisiune Isus a spus așa, că pe acest pământ vor fi avantaje. Care va fi avantajul? Avantajul va fi acela de a te întâlni cu Isus. În ceruri va fi recompensa: surpriza pe care o vom avea acolo în cer, când vom vedea că persoane care ne gândeam că niciodată nu se vor converti, printr-un lucru pe care l-am făcut sau printr-un cuvânt pe care l-am spus, dintr-o vizită pe care am făcut-o.

Ei bine, am ajuns la finalul acestui studiu, vorbind despre ceea ce Isus ne-a arătat cu privire la conducere. Ce lucru este să fi conducător? Maestrul nu a venit să spună că nimeni nu trebuie să dorească să fie cel mai mare, ceea ce el ne-a arătat este că dacă cineva vrea să fie cel mai mare trebuie să fie primul serv al fraților lui. Așadar nu este rău să vrei să fii cel mai mare, problema este motivația. Care sunt motivațiile care te duc să vrei să fii cel mai mare. Să comanzi, să fii servit, să profiți de privilegiile de a fi cel mai mare, sau să servești. Eu știu ce o să răspunzi: Vreau să servesc!! Vreau să servesc!!!!

Dar să mă gândesc eu singur între patru pereți care este adevăratul motiv?? Vrei să știi adevărul? Cum reacționezi când nu ești ales pentru o funcție?

Acesta este termometrul, aici nimeni nu poate să ascundă ceea ce are în inimă. Domnul Isus era un Maestru în a trăi ceea ce învăța. De aceea Pavel, în epistola către Filipeni spune că ar trebui să se vadă în noi același sentiment care s-a văzut în Isus Cristos. El fiind egal cu Dumnezeu s-a umilit pentru a fi un serv și pentru acest fapt de a se face serv, Dumnezeu l-a ridicat la înălțimi de neatins, unde chiar dușmanii Lui au intrat ca să-i dea slavă. În acest studiu noi trebuia să vedem cum creștinismul lucrează în viața cotidiană, de zi cu zi, și ceea ce ne arată Luca este că viața creștină trebuie să fie autentică și nu fariseică, că trebuie să fie o viață de continuă temere de Dumnezeu, să aibă un simțământ de dragoste pioasă și nu o dragoste paranoică. Că Dumnezeu ne-a lăsat deasemenea o misiune pe care să o împlinim în viață zilnic și îndeplinirea acestei misiuni ne face să fim pregătiți pentru întâlnirea cu Cristos. Creștinul trebuie să dea mărturie permanentă de dragostea lui Isus, chiar dacă ogorul pare să fie arid.

În final Luca ne spune că toți aceia care doresc să fie conducători, trebuie să fie dispuși a se consuma pe altarul servirii, servirii lui Dumnezeu în primul rând, dar deasemenea pe altarul servirii persoanelor în al doilea rând.

Dumnezeu să vă binecuvânteze!!

Traducere: Dobrescu Liliana
Tehnoredactare: Gabriel Radu
www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com